

Enfield 10. února 1946.

Draze!

Dnes je neděle, nemám žádné appointments, tak odpovídám a myslím na vás. Sedím u krbu, s blokem na kolíně a píšu. (Proto to píšete tak vyprda.)

Snad vás bude zajímat, jaké změny pozoruji mezi sebou, kdy jsem byl v Anglii naposledy (říjen až prosinec 1944 1938) a dříve. Největší je mi nápadná změna v chování Angličanů. Rozhodně přijali mnoho od emigrantů z pevniny. ~~anglická kultura~~ Angličan z doby před válkou byl uzavřený, rezervovaný, nevěřící cizím lidem. Teprve když jste mu byli představeni, šel se bavit a ohleduplným. Neradil jsem, že by mu byl někdo cizí ve vlaku, v baru, v restauraci nebo na ulici odoví a něco přátelského pověděl nebo zasertoval. Teď se mi to stává často. Angličané mi připadají ^{mně} ~~teď~~ mnohem sdílnější. Hlavně ženy jsou zvědavé a chtějí vědět ode mě všechno co je nového ^{"abroad"} ~~z domu~~. Toho jsem dříve (v cizích) nikdy neznamenal. Muži se ovšem hned pouštějí do politiky.

Jedna věc, která mi hned zaradila, je, že snad všechny Angličanky ~~stejně~~ stejně kouří a hodně se malují. ^{ke kouření} ~~Snadli je k tomu vy-~~ bouřný, lehký a poměrně levný tabák (cigarety). Kouří mladá děvčata v busech, kouří panicky v roštupu před krámy. A všechny jsou stejně ušlechtilé, takže se ti zdá, že všechny mají jeden tvůrce: buď starou nebo mladou, ale stejně bezvýraznou.

Slyšel jsem od několika lidí, že kouření ^{žen} má velký vliv na značné snížení porodnosti. Věřím tomu. Snad tento zhublý neváží vyvolá ve Vel. Británii.) ochrannou reakci.

S Američany jsem se tu už nasetkal. Ale Angličani na ně ne-
vzpomínají rádi. Jejich způsoby - nezpůsoby je urážely a naučili se od nich
snad jen říkat „ou kei“ místo anglického „all right“. Nejvíce se jim
protivilo jejich věčné zúsmulování guny.

Oproti předválečnému nadbytku všeho druhu potravin a věcí je
znát určité omezení, v něčem i nedostatek. Do ^{částečně na promině} chudoby mají ovšem ještě
velmi daleko. Ve všech restauracích a barech možno se najíst do pře-
mycení všeho druhu jídla, a to bez lístek! Odpuště mi, ale občas si
zapidu do některého „dyousu“ nebo doairy (mlékárny) na ~~z~~ vy-
bousou zmrzlinu nebo mraženou šlehačku. V mlékárnách můžete
dostat nejen mléko, čokoládu, avonaltinu, ~~at~~ čaj a kávu, ale i
všeho druhu sladkého pečiva, obložené chlebičky, masitá jídla, ~~zelo-~~
saláty. Všechno bez lístek. Zato různého druhu ^{věcí} ~~zelo~~ je málo.
To jsem pozoroval ve velkém obchodním domě Selfridge's na Oxford
Street. Aktorku koženou jsem dostal jen jako vyjímecný dárek. (Boty, šaty
jsem na lístky. Taky ^{Prádlo,} ~~pro domácnost~~ jsem
na lístky, ale některé) nemí to tak zle! Velká nouze je o byty, pro-
tože tisíce domů bylo zničeno. Činěe jsou iřasné vysoké! Taky daně z
příjmu.

Jinak v alku se životní standard Vel. Británie neměnil.
A tak jsem, jako bych seprve nedávno ~~Prádelni~~ s přáteli ještě víc se
utvrdilo a tak se tu cítím opět jako v mé staré, milé Anglii.

Ale na jednom věci nesmím zapomenout, třebaže je starého data.
Angličani si myslí, že mají děti rádi. Rozhodně radši mají zví-
řata. Když měli děti opravdu rádi, nedávali by rodiče už i do-
ce malé děti na léta do boarding schools, do škol na celé za-

opatření. Jedna známá Angličanka, která má dvě děti a tvrdí, že je miluje, odjela s nimi na roky do Indie „na zkušenost“. Děti dala do boarding school. Děti nemají rodiče, nemají rodinný život. Jsou doma jen zácnými, milovanými hosty. Hosty. Take Corder má děti stále mimo domov. Ted (vyjimečně) má u sebe dcera Pleasants. Host a druhé dcera jsou v boarding schools.

Ovšem, to se týká jen středních a vyšších vrstev. Chudáckým dětem běhají po ^{nevládných} ~~společenských~~ ulicích a hrají si na špinavých dvorech...

Ale doh. už těch kletví a teď zas něco o mém anglickém „raison d'être“.

Úterý 13. února.

K doprání tohoto dopisu jsem se už nedostal. Ukritim přišel dopis 11., 12. a 13. Dostal jsem dopis od Sta. Štěpána, s nímž avizuje peníze, které však ještě nedošly. Janě děkuji za milý dopis. Přijm ji' krávné zotavení na dovolené. Při vyřizování věci, kterou konej, je ji' delší dovolené potíže. Remež zdražení mládku, Lidku, Rozárku (velmi líhji jejího odchodu!), paní kuchyňku, dváčka věcky. Fuchs je ještě u nás? Dali jste anta spravit? Už mám Tuceš splatit věcky dluhy? Pro Komunu ^{at} vybere Pepa peníze z účtu „Staváren“? P.P.* Také ji' věřím na rybu se zlatem v ústech a byl bych se dal př do pramí třetího „Posla“, čekám však stále na vyředitel své misie. Chlěl bych totiž tuto pozlobující správu v něm uvěřiti. V několika dnech má být př v Control Commission o tom rozhodnuto. Ať už Eladné či zapome – pustím se pat hned do pramí „Posla“. To bude ta ryba, která mám ještě zas přinést v hubě zlatu na dan císaři. – Máš už správu o Soně Kolowratové?

* Peníze jsou vázané, zatím s nimi vůbec nicke počítat. P

Christovi jsem psal. Mám radost, že se Šlorákové daří lépe. Je naděje na uzdravení? Potlačím ji nadečným pordnou, a všem i všem oslabným dětem. Největší^(ale) vzpomínám na ty, které nejsou u nás, a na ty staré chudáky. Často mne to pronásleduje i v noci, při spaní i bdění. Jsem rád, že stará z Olešovic s dcerou jsou venku. Jistě jsou někdy slyšeli vidět v lepších podmínkách. Připadá mi to jako krádež, když píšet že máme ty jejich majetky. Nejsou-li slyšeli jen Ladovi a Lojovic. Jde se to s Gitou? Zela to tam trochu do - brata? Napiš mi v pustém dopise, zdali se ^{Fedorovi} podarilo dostat tu „von“-ošetřovatelku (je z Porýní, teď v Lojovicích) do Bavorska, jak chtěla. Potřebuje operaci ztlučení, má částečně zachvaty.

Sešel jsem se tu se svým býv. hostitelem z Rugby (ti, co mi někdy nabízeli pohostinství na dobu mé emigrace); bydlí nyní v Londýně. On je inženýrem-elektrotechnikem, jmenuje se Boag. Vzal si do v. 1938 do patrování 12 letou Ruth Adlerovou z Teplic-Šumava. Ještě tu vystudovala a vrátila se s velkým nadšením do Prahy. Teď píše zoufalé dopisy, je tam nešťastná, chtěla by se vrátit nebo jít do U.S.A. Maurice Boagovi mne prosil, abychom se jí ujali a nějak ji zaměstnali; aby našla kladný poměr k prostředí, v němž žije a jemuž není zvyklá. Bydlí: Praha-Smíchov, hábr. Legii 7, u p. Vaníkové. Její matka (říd.) se vrátila z Terezína, vdele se znovu a žije v Teplicích. Pro antisemitismus tam poněkud neodvážně se pyjí ani na ulici.

Ing. Boag se nabídl, že pomůže p. Skalickému najít jeho přítele, anglického inženýra. Že by to bude mnohem volnějším inženýrem-elektrotechnikem v volbové ústředně.

Já však jsem už lístek s jménem toho pána zahodil, protože jsem to porladal za bezmádky. Ať mi tedy p. Skalický napíše znovu: Celo' jméno toho inženýra, přibližný věk, u jakého podniku spole' pracovali, kdy a kde, a jak se jmenuje ta společnost, u níž má' být v Anglii zaměstnán. Pošli obratem, neboť můj pobyt v Anglii zde ke konci. Mám už prodloužený pas do 30. června 1946, objed-
nám' letisko v letadle do Paříže, kde se zdrám jen několik dní, a na Karavkovy narozeniny chci udělat slavnostní besídku čirým dětem na Beateubergu. Myslím, že jízdnám' v Ženevě mně vrátí více než 2 dny. Pak 3 dny v Ženevě, 3 dny v Curychu a letadlem domů. Takový mám plán. Do Stockholmu ovšem nepojedu, nesitím, že bych tam měl něco důležitějšího na práci. Pak rychle převezmu od Tebe, Olga, práci a pošlu Te' letadlem vítat jáno do Ženevy. Zdejší přátelé v Londýně velmi si přejí Tvo' návštěvy. Myslím, že by to bylo dobře a účelné. Mohla bys udělat tu cestu ze Švýcarska a z Londýna se vrátit do Prahy letadlem. O vízum do Anglie bys musela zádat raději už teď, než, jak to dlouho trvá.

Jak jste odlovili narozeniny? Nemohl by mi Pepa poslat opis "Začínání"? nebo aspoň hlavní myšlenky.

Kucl po něm přijede do Londýna pošle jsem mu. Ehrman-
nové dlouhý dopis. Zeptal se j' telefonicky, zdali jej dostala!

General Schönaich slaví 80. ~~let~~ narozeniny. Pošle jsem mu dopis. Byl v konc. táboře, ale je zdvořilý a citlivý. Byl zvolen předsedou mírové společnosti (nově založení) v německu.

V pondělí 11. sešel jsem se s Ullí Eisnerovou. Moc raději Te' pozdravuje. Studuje chemii, v červnu bude hvězdár a chce pracovat.

vek v Českosl., na výrobě léčiv. Stalo se z ní (řekla Elsa) velmi hodné a nedané děvče. Z počátku ~~to~~ však dělala velmi neobrobně a tatínka se moc nestránil. Tot jeho smrti stala se s ní však velice zvěš. Pan Eisner zemřel v důsledku své zprávy. Žena a děti neomluvně umřeli a trápil se strachem po nich, až dostal nověmí radu. Když se od Tebe dověděl, že žena a děti odešly do Polska, řekl Elsa: „Tak už se s nimi nehledám.“ Od té chvíle ztratil úplně zájem na životě a zanedlouho zemřel. Elsa byla u něho v den jeho smrti. Nerdal se jí tak nemocný. Srdce mu přestalo přebíhat.

Co toto píš, přinesl mi Runham Tvoj dopis – č. 3. ! Má ~~Tvoj~~ datum 14. I., poštovní razítko v Paříži 15. I. Jeho obsah je zvláště důležitý a doplňuje nyní můj obráz. Jsem rád, že přece přišel. Někdo na obálku připsal červenou tužkou „England“ – a i přitom pomněla.

A teď nakonec ještě jedna důležitá věc. Byl jsem pozván na British Council, 3 Hannover Street, W. 1. a měl jsem delší rozhovor s několika vyššími úředníky. Ten hlavní se jmenuje Mr. A. F. Dunlop. Ukázali velké pochopení pro to, aby se hochům a děvčatům z ^{ČSR} ~~Čech~~ dostalo školení v duchu svobody a demokracie na Západě. Mají sice školy přepíchné, z jiných zemí se hlásí mnozí, kteří u nás, oni však chtějí u nás podle možnosti vyjít volně. Za tím účelem má se obrátit příslušný odpovědný úředník na šéfa ministerstva vyučování se jejím oficiálním zástupce Mr. Blake (adrem povi velvyslanec), a má mu předložit ^{s ním projednat} pocit uchazečů a druh škál. Byli jsme zajedno, že záci mají být mladší, středoškolaři, ~~že~~ protože starší muži a děvčata

přicházejí už s určitými názory a nejsou tak přístupni, otevření
(aufnahmefähig). Naopak, zde mají zkušenosti, že studenti, kteří
sem přicházejí z pevniny, jsou sem vysíláni jako buntky, ne
států nebo úřadů státu nebo strany, ne aby se tu učili
a přijímali, nýbrž aby propagovali mezi brit. studentstvem
naše ideologie. Proto náš vůdčí, který bude s Mr. Blakem
jednat, musí být náš člověk a musí být dobře informován.
Mr. Blake dostane od nás z British Council přímé pokyny. Po-
kládám tuto věc za velice důležitou a první, ať se jí věnuje
náležitou pozornost a péči. Jde o svobodný vývoj ducha v ČS.,
o romování mezi dvěma světy, ať naši mladí lidé, zmlouvají,
nepropadají jednostrannému a tím materialistické ideologii.
To bude tedy zase důležitý job pro Fedora, na který stále
mýslím a bojím síly dušemi a těly našim od Pána Boha
vyprovázet.

Text už ale dopravený koncem,
líbají Vás a duchem všudy!

Váš
Prunysl.

Nerapomenutí mi, Olga, zodpovědět
věsky zde a minule uvedené
otázky?

M. Coll. Mansfeld přišel 19. II. Princerna S. Troubeky byla moje
lata, provdaná za mého strýce Alexandra Kolowrata,
po jeho smrti za jeho mladšího bratra Jindřicha, zemřelá
v dubnu 1938 v Hanabergu po těžké meningitidě. (Jindřich K.
je dříve velmi dobře, čsl. vyslancem v Ankaru.